

**LIST REKTORA UNIWERSYTETU PAPIESKIEGO
JANA PAWŁA II W KRAKOWIE
NA DRUGI DZIEŃ ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA 2020 ROKU**

Umiłowani, Siostry i Bracia!

Od mszy „pasterskiej” wczorajszej nocy wszyscy żyjemy radością Wcielenia Syna Bożego. Ta prawda wiary przenika nasze serca i napawa je nadzieją, albowiem Bóg stał się człowiekiem, aby każdej i każdemu z nas otworzyć bramy wieczności, by nas zbawić. Śpiewamy z wielką radością kolędy podczas liturgii w świątyni, a także w naszych domach. Te proste pieśni przekazują wiarę naszych przodków. Dzisiaj zaś Kościół stawia przed nami postać św. Szczepana, pierwszego męczennika. Po ludzku sądząc, to jakiś paradoks, że w tak radosnym czasie, gdy wspominamy betlejemską noc, równocześnie dotykamy śmierci.

Dzisiejsza liturgia słowa mówi nam, że Szczepan *pełen łaski i mocy działał cuda i znaki wielkie wśród ludu* (Dz 6, 8), że przemawiał z natchnienia Ducha Bożego. Kiedy go kamienowano, modlił się za swoich oprawców. Słyszemy też zachętę do tego, że *kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony* (Mt 10, 22). Oto jest prawdziwa lekcja wiary. Szczepan i wielu po nim uwierzyło Chrystusowi. Trzeba mieć wiarę mocną, niezachwianą, opartą na Bogu, by zwłaszcza w trudnościach wytrwać do końca. A później – by spełniła się wiara, że *życie nasze zmieni się, ale nigdy się nie skończy* (por. 1 Prefacja o zmarłych).

Może właśnie dlatego, w te święta Bożego Narodzenia, w czasie panującej na świecie pandemii, wśród tylu niejasności i niepokojów, gdy często tracimy z oczu właściwą perspektywę życia, trzeba zatrzymać się nad swoją wiarą. I odpowiedzieć sobie na pytania: Czy ja wierzę, a jeśli tak, to jaka jest moja wiara? Proszę więc Was dzisiaj, nie przechodźmy obok tych pytań obojętnie i zatrzymajmy się nad cnotą wiary.

Wiara jest darem Boga i Jego łaski, a życie jest czasem jej doskonalenia. Doświadczamy oczywiście prób wiary, a im częściej stają się one naszym udziałem, tym bardziej wiara się w nas ugruntowuje *jak złoto w tyglu* (Mdr 3, 6). Nie poprzestajemy na wierze w człowieka, który nas często zawodzi, ale wierzymy w Boga, który narodził się w stajni w ludzkim ciele, a umarł na krzyżu. Człowiek wierzący ze swoją perspektywą i poczuciem sensu życia jest bogatszy, bo wiara prowadzi go do *ciała zmartwychwstania i życia wiecznego* (por. *Credo*). Wiara uczy poznania Boga, jest przyłgnięciem do Niego.

Jeśli jako wierzący gromadzimy się w naszych świątyniach, to nie ze względu na tradycję czy przyzwyczajenie, ale przychodzimy, by wysławiać Boga i umacniać swoją wiarę. Celebруем liturgię, podczas której modlimy się, recytując teksty, wykonując gesty, słuchając słowa Bożego, często także śpiewając, aby wiara nasza stawała się mocniejsza. Dlatego my, chrześcijanie, nie zatrzymujemy się na tym świecie, ale nasze myśli biegną w stronę *Niebieskiego Jeruzalem* (Ap 22). Jako ochrzczeni w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, otrzymaliśmy, właśnie wówczas, łaskę wiary. Przed człowiekiem poszukującym Bóg także otwiera drogę poznania i wiary. Wszyscy jednak mamy ją rozwijać i pogłębiać.

Wiara umożliwia nam usprawiedliwienie przed Bogiem, stąd też bierze się w sercach naszych spokój sumienia i radość. Wiara przygotowuje i uzdalnia nas do życia z Nim na wieki. Nasza codzienność powinna więc wynikać z wiary i ją potwierdzać. Dlatego tak ważne jest, by poparta była czynami miłości, bez nich jest bowiem martwa. Uczynki dobre naszego życia, które wynikają z naszej wiary, to uczynki ducha, to cuda serc wierzących na tym świecie. Mamy być więc rzeczywiście chrześcijanami, a nie tylko się nimi nazywać. Wiary także powinniśmy bronić, *nie słowem i językiem, ale czynem i prawdą* (1 J 3, 18), przyznawać się do Chrystusa i Jego Ewangelii, zwłaszcza wobec licznych kontrowersji i odchodzenia od Boga. A gdy nas ogarnia rozpacz z powodu naszych grzechów i słabości, gdy doświadczamy zła, właśnie wtedy wierzyć powinniśmy Bogu, bo On swoją miłosierną dłonią odpuszcza nam przewinienia i uzdalnia do nowego życia. Wiara broni nas przed złem i umacnia w dobru.

Jeśli jesteśmy wierzący, postępujemy w codziennym życiu wedle Bożych przykazań, bo to jest droga wiary. Ona jest początkiem, a końcem dla nas jest pełna wiedza, czyli oglądanie Boga twarzą w twarz. Jeśli słuchamy Bożych słów i je wypełniamy w codziennym życiu, to wiara w nas rośnie i się rozwija. Wiara więc, to fundament, na którym postawione jest całe nasze chrześcijańskie życie. Żywa wiara zmienia świat, góry przenosi i czyni cuda. *Dlatego wierzyłem i innym pomagałem uwierzyć, bo tak dostrzegalem w moim życiu Boga, który nadawał mu prawdziwy sens*, tak mówił mi umierający, szczęśliwy człowiek.

Moi drodzy, Siostry i Bracia!

Św. Jan Paweł II, który jest dla nas nieustannie przykładem człowieka głębokiej wiary, podczas swojej pierwszej pielgrzymki do Krakowa w 1979 roku mówił do nas: [...] *musicie być mocni mocą wiary! Musicie być wierni! Dziś tej mocy bardziej Wam potrzeba niż w jakiegokolwiek epoce dziejów!* (Jan Paweł II, Kraków, 10 VI 1979). Te jego słowa nic nie straciły na aktualności, są wyzwaniem dla nas do odnowienia i pogłębienia wiary. Dlatego przeżywając tegoroczne święta Bożego Narodzenia, prosimy Zbawiciela świata: *Panie umocnij wiarę naszą!*

Budowaniu i wzmacnianiu wiary, jej nieustannemu pogłębianiu i zrozumieniu, a także obronie, gdy przychodzi taka potrzeba, służy na wiele sposobów Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie. Dziękuję za Waszą troskę o naszą Uczelnię – kapłanom, siostram i braciom zakonnym oraz wszystkim wiernym – za nieustanny dar Waszego serca i za Waszą modlitwę o to, abyśmy jako wierząca wspólnota akademicka szli odważnie śladami Jezusa Chrystusa, który poleca nam: *Idźcie i nauczajcie!* (Mt 28, 16). Na naszym Uniwersytecie, studiuje przeszło 2700 studentów na 17 kierunkach, prowadzimy badania naukowe w 8 dyscyplinach naukowych, a 400 doktorantów przygotowuje swoje rozprawy. Drugi rok działa Szkoła Doktorska, a JP2TV oraz Radio Bonus nieustannie dostarczają medialnych nowości związanych z życiem Kościoła i Uniwersytetu. Wszystkich chętnych tegorocznych maturzystów zapraszam do studiowania na Uniwersytecie Papieskim na naszych nowych kierunkach takich jak: psychologia, socjologia, pedagogika, komunikowanie promocyjno-wizerunkowe.

Życzę, aby Jezus Chrystus Wam błogosławił i umacniał wiarę każdej i każdego z Was. Niech Was uzdalnia do świadectwa i do troski o wiarę swoją i Waszych bliskich. Niech ma Was w swojej opiece nasz wierny patron św. Jan Paweł II, człowiek niezachwianej wiary, który nam powtarza – także dziś – w każdej życiowej sytuacji: *Nie lękajcie się!* (Jan Paweł II, Rzym, 22 X 1978).

Ks. prof. dr hab. Robert Tyrała, rektor UPJPII

Kraków, 26 grudnia 2020 roku

List proszę odczytać w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia, 26 grudnia 2020 roku. Zebraną tradycyjnie w tym dniu składkę należy przekazać na Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie (konto bankowe: 41 2490 0005 0000 4600 5727 1204).

✠ Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Krakowski
Wielki Kanclerz UPJPII